

عنوان مقاله:

ارزیابی وضعیت تناسب فضاهای سبز شهری و ارائه الگوی بهینه پراکندگی با کاربرد GIS و روش AHP (منطقه مورد مطالعه: منطقه 7 شهرداری اهواز)

محل انتشار:

پنجمین همایش ملی مهندسی محیط زیست (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

علی موحد - استادیار، دانشکده علوم و GIS، دانشگاه شهید چمران اهواز

عاطفه احمدی

خلاصه مقاله:

امروزه مفهوم شهرها بدون وجود فضای سبز موثر در اشکال گوناگون آن دیگر قابل تصور نیست. شهرها به عنوان کانون های تمرکز فعالیت و زندگی انسان ها برای اینکه بتوانند پایداری خود را تضمین کنند چاره ای جز پذیرش ساختار و کارکردی متأثر از سیستم های طبیعی ندارند در این میان فضای سبز به عنوان جزئی ضروری و لاینفک پیکره ی شهرها در متابولیسم آن ها نقش اساسی دارند که کمبود آن ها می تواند اختلالات جدی در حیات شهرها بوجود آورد. منطقه 7 شهر اهواز دارای جمعیتی 152.115 نفر و سرانه فضای سبز حدود 2.78 مترمربع می باشد که این مقدار سرانه فضای سبز تفاوت آشکاری با استاندارد تعیین شده از سوی محیط زیست سازمان ملل متحد (20 تا 25 متر مربع برای هر نفر)، دارد. در این راستا تحقیق حاضر با کاربرد سیستم اطلاعات جغرافیایی به دنبال توزیع بهینه فضای سبز شهری و ارائه الگوی بهینه پراکنش می باشد. تحقیق حاضر با استفاده از روش توصیفی- تحلیلی و با تکیه بر جنبه کاربردی آن و بر اساس منابع و داده ای فراهم آمده در پایگاه سیستم های اطلاعات جغرافیایی و با کاربرد توابع و الگوریتم های موجود در GIS و روش AHP انجام گرفته است. برای این منظور از معیارهای واقع شدن به زمین بایر، نزدیکی به مراکز آموزشی، مراکز مسکونی، مراکز فرهنگی، نزدیکی به تاسیسات شهری، مراکز اداری، بهداشتی، صنعتی و مراکز تجاری استفاده شده است. سپس به منظور الگوسازی هر کدام از معیارها بر اساس ارزش و اهمیت آنها در مکان یابی فضای سبز وزن مناسبی اختصاص داده شده است. نتایج حاصل از تحلیل مکان بهینه برای ایجاد فضای سبز، زمین های منطقه را براساس ارزش اولویت بندی کرد، در نهایت بهترین مکان های پیشنهادی براساس روش AHP با اولویت های خیلی خوب و خوب شناسایی گردید.

کلمات کلیدی:

فضای سبز شهری، سیستم اطلاعات جغرافیایی، روش AHP، شهر اهواز

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/122411>

